Elias, Glöd ja sild, mis tuleb uuesti ehitada

Ema ja isa

Selle raamatu omanik:

_____

Tere tulemast sellesse näiteraamatusse! See on tehtud täpselt samamoodi, nagu saab olema sinu enda raamat – kõrval näidatud fotode ja valikute põhjal – ning näitab, milline võib välja näha üks Saga lugu just sulle. Lehitse, loe ja kujuta ette oma last kangelasena tema enda muinasjutus.

Maja taga voolas oja üle lamedate kivide ja ühe juure alt, mis nägi välja nagu kõver nina. Elias otsis oma onni seina jaoks sirgeid oksi. Onni jaoks oli vaja oksi, mis püsisid koos, mitte selliseid, mis ütlesid praks kohe, kui neid vaatasid.

Kahe kivi vahel lebas midagi ümmargust ja suurt. See oli linnu jaoks liiga suur ja kivi jaoks liiga soe. Elias pani mõlemad käed ümber koore. Selle vaskjad täpid lõid särama. Seest kostis heli: prõks. Siis: prõks, prõks. Elias hoidis muna paigal. Mis võis olla teel välja maja taga olevasse ojja?

Kõigepealt tuli praost välja roheline nina. Siis kaks ümmargust silma, neli väikest küünist ja saba, mis kogemata ühe lehe ümber ajas. Väike draakon aevastas. Põff! Kolm halli suitsurõngast hõljusid üle vee ja jäid pillirookõrre tipu ümber kinni.

„Glöd“, ütles Elias. Draakon vaatas rõngaid, laskis oma lehekujulised tiivad longu ja puhus veel ühe, veel väiksema. Koore siseküljel olid kolm väikest tippu ja rida tillukesi tähti: Draakonipoeg peab olema kodus, kui päike loojub kolme tipu taha. Elias vaatas üles. Kaugel puude kohal kõrgus kolm mäetippu. Päike oli juba vajuma hakanud. „Draakonimägi“, ütles ta. „Tule!“

Oja taga olev mets oli kuuskede all pime, kuigi taevas nende kohal oli veel hele. Elias kõndis juurte vahel, mis roomasid üle raja. Glöd istus ta õlal ja hoidis kahe väikese küünisega särgi õmblusest kinni.

Igal rajahargil puhus Glöd suitsurõnga. Esimene laskus seene ümber. Teine vuhises põõsasse. Kolmas lendas otse üles ja kadus. „Vaatame parem koort“, ütles Elias ja tõstis ette kolme tipu kujutise. Ta otsis puude vahelt samas suunas olevat ava. Siis kostis eespoolt tümps, plärts, tümps. Maa oli täis hiiglaslikke ümmargusi jälgi.

Kõige suuremas jalajäljes hulpus kolm okast ja mardikas, kes sõudis kõigi jalgadega. Elias pani oma kinga selle kõrvale. See nägi välja nagu rosina kübeke. Glöd puhus lombi sisse suitsurõnga. Rõngas tõusis jälle üles, ümmargune ja korralik.

„Hiiglane on läinud meiega samas suunas“, ütles Elias. Jäljed viisid kärestikuni. Seal rippus kaljude vahel sild, köied jämedad nagu patsid. Keset silda puudus mitu lauda. Vesi vahutas kaugel all ja päike oli servast oranžiks muutunud. Elias surus huuled kokku. „Proovi, vaata, ehita ümber“, ütles ta. „Kõigepealt peame silla terveks saama.“

Elias ronis servast eemal oleva madala mahalangenud puutüve peale. Sealt nägi ta tervet silda, ilma et oleks pidanud sellele minema. Allesjäänud lauad olid kinnitatud puidust tappide ja köitega. Maas lebas kaks sirget oksa, vana köis ja mõned tapid, mis pidid ammu lahti tulnud olema.

Glöd puhus suitsurõnga läbi tühimiku. See libises otse kahe külgköie vahelt läbi ja hajus teisel pool. „Paras laius“, ütles Elias. Ta pani oksad kõrvuti, proovis käega ja hakkas siduma. Maapinnale tekkis väike sillatükk. See nägi peaaegu välja nagu tema onni sein. Peaaegu.

Elias tõmbas viimase sõlme kõvasti kinni. Siis lükkasid tema ja Glöd sillatüki ettevaatlikult tühimiku poole. Algul püsis see köite vahel paigal. Elias jõudis mõelda: see vist peab vastu.

Siis paindus lühem oks. Praks. Köis libises. Sild keeras nagu konksu otsas kala ja plärtsatas kärestikku. Üks köis tantsis järel nagu märg uss. Glöd puhus väikese suitsurõnga, kuid see lagunes enne, kui jõudis ümmarguseks saada. Elias vaatas päikest. Nüüd oli see puulatvade juures. Ta tahtis köit uuesti tõmmata, tugevamalt ja tugevamalt. Selle asemel istus ta mahalangenud tüvele ja vaatas. Sealt märkas ta midagi muud.

Oma onnis tegi Elias seinu tavaliselt kolme oksaga: kaks kaldus ja üks hoidis neid koos. Kolmnurk ei kõikunud nagu rida oksi. Ta tõmbas enda poole kaks kõige pikemat oksa ja pani nende tipud vastamisi.

„Proovi, vaata, ehita ümber“, ütles ta. Glöd saatis kolm suitsurõngast köite poole. Esimene lendas läbi tühja augu. Teine jäi lõtva sõlme ümber kinni. Kolmas pöördus tagasi otse seal, kus Elias kolmnurka hoidis. „Sinna!“ Ta tõmbas sõlme kinni, pani paika viimase laua ja sikutas tuge ettevaatlikult. See püsis paigal. Teisel pool silda haigutas kivide vahel koopasuu.

Teisel pool silda läks rada otse koopasse. Mõne sammu järel seisid seal kristallid kobaratena: peenikesed nagu jääpurikad, jämedad nagu toolijalad, viltused nagu kõverad hambad. Need olid tumedad, ehkki mõni üksik tipp hoidis alles väikest sooja sära.

Seina ääres seisis kivist silt, peaaegu üleni tolmuga kaetud. Sellel seisis: Soe draakonihingus äratab kristallivalguse. Mitte tuli. Mitte tõrvik. Ainult soe hingus. Sügavamal keeras käik eemale igasugusest päevavalgusest. Seal oli pime nagu suletud karbi sees. Varsti pidi kellegi käsi sildi üles leidma.

Elias astus sammu sisse ega näinud isegi oma sõrmi. Glöd piiksatas ja surus oma sooja rohelise külje Eliase kinga vastu. Elias kobas mööda seina, kuni sõrmed leidsid kivisildil olevad tähed.

„Soe draakonihingus“, luges ta. Glöd vaatas oma nina ja puhus ühe tillukese suitsurõnga kristalli poole. Elias pani käed nina taha kausikujuliselt, et soojus igale poole laiali ei lendaks. Kristall vilgatas korra. Siis hakkas see seestpoolt roheliselt helendama. „Proovi, vaata, ehita ümber“, ütles Elias. Glöd hingas sügavamalt sisse. Eespool süttis põlema uus kristall. Siis veel üks. Kuid rada pööras peagi jälle.

Kristallid valgustasid vaid nii kaugele, kui ulatusid Glödi soojad puhangud. Kui Glöd puhata vajas, jäid nad seisma sinise kristalli juures, mis helendas ühelt poolt siniselt ja teiselt poolt kollaselt. Elias luges kolmeni ja osutas: „Sinna, sinna, sinna.“

Järgmise käänaku juures oli üks kristall üleni pruuni mudaga kaetud. Glöd puhus, kuid kurb suitsurõngas kukkus maha. Elias võttis oksakese ja kraapis muda ettevaatlikult maha. Mitte liiga sügavalt. Mitte liiga kiiresti. Kui pind särama lõi, soojendas Glöd seda väikese puhanguga. Valgus sööstis läbi kristalli ja näitas kitsast väljapääsu. Väljas paistsid kolm kivist tippu. Aga kas keegi seal üleval näeks Glödi?

Nad jõudsid välja just siis, kui päike lebas puude vahel nagu oranž ketas. Nende ees seisis oma kolme tipuga Draakonimägi. Selle küljes oli nii suur ava, et sinna oleks peaaegu võinud pilv sisse lennata.

Glöd peatus rajal. Ta puhus ava poole suitsurõnga. See muutus aina õhemaks ja õhemaks ning kadus, enne kui kohale jõudis. Elias võttis välja ühe munakoore poole. Vaskjad täpid moodustasid kolm tippu, täpselt nagu mägi. Raja äärest ulatus maast välja kolm kristalli: väike, keskmine ja kõrge. Elias kükitas maha. „Me ei pea hüüdma“, ütles ta. „Me võime ehitada midagi, mis vilgub.“

Elias pani kristallid lamedale kivile: väike, keskmine, kõrge. Nagu Draakonimägi. Glöd soojendas kõigepealt väikest. Siis keskmist. Viimaks kõrget. Kolm valgust vilkusid hämaruses, selgelt nähtavad isegi kaugelt.

Ava sees liigutas miski. Välja tuli suur nina. Siis veel üks ja mitu rahulike silmadega sõbralikku draakonipead. Lai käpp maandus Glödi kõrval kivile, teda puudutamata. Glöd puhus suitsurõnga otse üles. Kõik nägid seda. Suured draakonid vastasid pehmete puhangutega, mis panid kolm kristalli särama. Glöd jooksis ettepoole, kuid pöördus siis tagasi Eliase ja koore poole.

Üks suurtest draakonitest lükkas üle kivi soomuse. See sillerdas roheliselt, vasekarva ja siniselt, nagu oja, kui päike sellele paistab. Glöd võttis soomuse küüniste vahele ja pani selle Eliase pihku.

„See võib elada minu onnis“, ütles Elias. Ta pöördus kodu poole, silla, metsa ja maja taga oleva oja suunas. Tema selja taga kostis väike turtsatus. Elias vaatas üle õla. Glöd seisis ava juures, suured draakonid tema taga. Tema ninast ei tulnud suitsurõngast. Väike kindel leek kerkis õhtuõhku ja sätendas Eliase käes olevas soomuses.

Elias, Glöd ja sild, mis tuleb uuesti ehitada

Elias leiab maja taga oja kivide vahelt suure sooja muna ning sellest koorub Glöd – väike roheline draakon, kes oskab puhuda vaid suitsurõngaid. Enne kui päike kaob Draakonimäe kolme tipu taha, peavad nad parandama katkise silla, äratama mustas koopas kristallid ja näitama, et Glöd on koju jõudnud.

et-ee.sagatilldig.se

